

Een voorlopig *vonnis* zou kunnen luiden dat groen op het gebied van regelgeving wellicht achterloopt, maar dat het in het DNA van de sector zit om materiaalstromen als vanzelf te hergebruiken

Closing the loop

Vorige week hielden wij als Stad + Groen een bijeenkomst gehouden over circulair aanbesteden voor de groene sector. Een interessant en belangrijk onderwerp. Het onderwerp is bekend en iedereen kent inmiddels het begrip *Earth Overshoot Day*. Hoeveel aardbollen hebben wij als maatschappij nodig om onze behoefte aan maatschappelijke hulpbronnen te stillen? Duidelijk is dat wij elk jaar opnieuw veel meer materialen *oogsten* dan waar onze planeet in kan voorzien. De oplossing is heel makkelijk: het ombuigen van afvalstromen naar hergebruik van deze materiaalstromen. Dit vereist een fundamenteel andere manier van denken, ontwerpen, plannen en realiseren. Op het moment dat je een klus plant, moet je al gaan nadenken over herneembaarheid van de gebruikte materialen en hergebruik daarvan. In onze groene sector is dat gelukkig veel makkelijk dan bijvoorbeeld in de bouw, een branche waar onze sector vaak mee wordt vergeleken. In de bouw worden materialen letterlijk aan elkaar geplakt met pur, lijm, cement en dergelijke en zijn materialen eigenlijk niet meer herbruikbaar. Of alleen na heel complexe processen.

In dit specifieke project was de radicale keuze gemaakt dat de aannemer in kwestie bereid was om alle materialen tegen dezelfde waarde terug te nemen als waarvoor zij in het project waren ingebracht

Een voorlopig *vonnis* zou kunnen luiden dat groen op het gebied van regelgeving wellicht achterloopt, maar dat het in het DNA van de sector zit om materiaalstromen als vanzelf te hergebruiken. Waar in de bouw wordt gesproken over afval, is daar in de groensector vaak geen sprake van en zit het in het DNA van de sector om materiaal een nieuwe bestemming te geven. Is daar dan geen winst meer mogelijk en is de sector al honderd procent circulair? Nee, natuurlijk niet. Kunstgras bijvoorbeeld, hardsteen of tuinhout. Allemaal producten, die een stevige milieu-impact en CO₂-footprint hebben en vaak allerminst zijn te omschrijven als circulair. De regelgeving op dit gebied blijft op dit moment nog hopeloos achter bij de ambities van de sector. Producten worden door leveranciers vaak iets te makkelijk als circulair omschreven, terwijl ze dat *de facto* niet zijn.

Vergis je ook niet in de complexiteit van het geheel. Een van de deelnemers aan ons gespreksforum over circulariteit wist te melden dat ze voor een specifiek project een half jaar op zoek waren geweest naar geschikte materialen, maar dat er daarna anderhalf jaar overleg en afstemmen met de leveranciers nodig was om de keten helemaal rond te krijgen. In dit specifieke project was de radicale keuze gemaakt dat de aannemer in kwestie bereid was om alle materialen tegen dezelfde waarde terug te nemen als waarvoor zij in het project waren ingebracht. Zoets is misschien zwaar ingezet en zeker niet altijd wenselijk, maar de kennis die je hiermee opdoet over circulariteit kan wel helpen om een stap voorwaarts te maken.

Met vriendelijk groet,
Hein van Iersel (hein@nwst.nl)
Hoofdredacteur

BE SOCIAL
Scan, lees & deel!